

וכי מה בין זו לבחולת שדמיה טהורין. דאם נשהו מראה דמיה
למחרת מראית שעת השמים טהרה ואילו מראה כהם לאחר
השמים טהרה כדאי' בפ' האשה (לקמן דף טו.) תולה בבחולה שדמיה
טהורין ומדלא חפליג משמע אפילו הדם משונה טהור ומשני הכא אין

מתקין לה ר' אלעאי וכי מה בין זו לבתולה שדמיה מותרין א"ל ר' יודא זו *שירפה מצוי וזו אין שירפה מצוי אמר עולא א"ר יוחנן משום ר"ש בן יוחזקד"ק תינותק שלא הגיע זמנה לראות וראתה פעם ראשונה ושניה חזקה ומדרסה בשוק מהור כחמה נמי מהור ולא ידענא אם ידיה אם דרכיה אם דרכיה למאי נפקא מינה למדחי דבריו של אחד במקום שנים כי אתא רבין וכל נחותי ימא אמרוה כר"ש בן יוחזקדא אמר רב חלקיה בר מנסי תינותק שלא הגיע זמנה לראות אפילו שפעת כל ז' אינה אלא ראה אחת אפילו שפעת ולא מבעיא פוסקת אורבה פוסקת הייא לה כשתי ראיות יאלא תינותק שלא הגיע זמנה לראות ושופעת כל ז' אינה אלא ראה אחת אמר רב שימי בר רייא מדלפת אינה כרואה והא קרויא אימא אינה כשופעת אלא כפוסקת מכלל

שירפה של סעודה מזוי' דאס הכהם
בא תפוסה ודאי אכל האם
שירפה של סעודה מזוי' לכך סעודה
דאיכא למימר האי כהם תעלמא בוא
ואפילו אי אחא תפוסה איכא למימר
דס בתולים הוא (ואיכא למימר) ולא
מיחה עדיין המכה :

אמר רבי יוחנן תמוס רבי שמעון
 בן יאיר. משמע שהיה
 גט ובפרק זה טורח (פאהדין דף טו.)
 קרי ליה ר"ל לר"ם בן יאיר. רוב
 בפרק ולא היה מוחה ר' יוחנן על כבוד
 רבו ולאמר ר"ת דפי"א:
רוקה בשוק מור. ר"י בשוק חזין
 ידוע אם רחאה אם לזו חין
 להחזיקה כדואר חיון שלא הגיע זמנה
 לרחא ולא רחאה שלשה פעמים
 ומיירי אפילו בבית ע"ה אבל בבית
 ידוע אם רחאה אם לזו:
למהוי דכרוי של אחד דמקום
 שנים. ושל ודילמא ר"ל

[וע"פ מוס' מוסס יח:
ד"ס דברי ומוס' ע"פ נח.
ד"ס דלמור וגמ' יומא
מנ: אסילו לרביס לא זיית
דלר יומן ממוס ר"ס
ב יאזוק וגמ' ר"ס
לרז סא דרביס]

רש"ל, מ"ו

תוספי הרצ"ש

וְלִרְשָׁבִי כְחַמֵּה טוֹרָר וְיָלֵךְ דְּרוֹקָה
וּמִדְרֹסָה קִיל טַפִּי מִבְּכַחְמָה מִדְּמַסְפָּקָה
לֵיָה בְּכַחַס אִי טַמְאָה אִם לֹא וְכִיּוֹן דְּקִיל
טַפִּי אִי עַל כְּרַבְרָב לֵיָל דְּרֹקָה
וּמִדְרֹסָה עַד פֻּטָּם רִיבִישׁ :
דְּרִי הֵן בְּחֻקָּה טַרְדָּה וְאִלֵּים בְּמַחְגִּי
דְּקַמִּי לְרִישָׁה לְהוֹת טֹרְקָה חוּץ
מִן הַגֵּדָה כִּי אֲחֻזִּי לֹא מִפְּקָה מִי שֶׁלֹּא
הֵגִיעַ זְמַנָּה וְהָיָה דְּכַטָּה כּוֹטִים (לְקַמֵּן
דָּף לַה) דְּכֵל וְיֵאֵל בְּחֻקָּה טַרְדָּה מִפְּקָה
בְּיִמְרָא לַעֲנִין שְׂאִינָה לְרִישָׁה בְּדִיקָה
בְּחֵל דְּלֵא מִפְּקָה בְּמַחְגִּי אִלֵּא הָיָה
דְּלֻקִּין לְרִישָׁה בְּדִיקָה מִחֻמָּה דְּלֻקִּין
קְפִירָא בְּרִאִישָׁה דְּגֵדָה בְּלֹא הִכִּי
טַמְאָה וְיוֹשְׁבָתָה עַל דָּם טוֹרָר אֲפִילֵּי אִם
הִרְדָּה לַעֲנִים טוֹרָר אֲכַל לֹא הֵגִיעַ
זְמַנָּה לְרֹאשׁ וְיֵאֵל דְּלֻקִּינָה לְרִישָׁה בְּדִיקָה
מִחֻמָּה דְּמִסְלֻקִּין בְּדֻמִּים לֹא קְפִירָא
בְּחֵרִי וְיוֹשְׁבָתָה כְּחֻרָא :
פִּתְחָת וְאִלֵּים וְהָא בְּמַחְגִּי נְמִי דַּ

שנים קמני במה אמרו דיה שעתה
י"ל דהתם ליהא למיטעי אבל הכא
ליכא למיטעי ועומר מעוברת והיא
מזיקה: **דדו"א** מזיקה ומקחא ויטערה.
וא"ת והיזיזי איבערה בלא רזיה והא
מזיקין בבלתי המפתל (קמן לא: דחין)
אנא מתעברת אלא סמוך לטבילה או
לוטסה י"ל דרוב פעמים קר הוא
ויחמין דמחרמי ומיטערה א"כ בימים
סביב רגילה לרחות אין מתעברת אלא
סמוך לטבילה אוטסה:
דיין כל מי מעובר . סמוך אפילו
רואה כמה פעמים ואף על פי

יכלה הגיע זמנה לראות אחר לעיל
עלישית מטמאה מעת לפת הייט משום
יכין שהחזקה לראות בטל הס'טוק
אבל הכא מעברת ומניקה המס'הלקין
דיין קיימים ואפ'ט לא נסחלקו בחמה
ו"ס רלא הגיע זמנה לראות לא צפי'
נציא בדיקה דקדחי במתניתין לריכה
דכל זמן שלא החזקה היא מסול'

ג' עוֹטֶם: חֲצֵי חֶדָּא. יַמֵּי עֵיבֹרָה עוֹלָן לֵאמֹר
מִמְּטָמָא מַעֲלִי"ע: בְּתוֹלָה חֻקָּה. בְּמֹלֶה
לְלֹא קִילּוֹק דְּמִים הוּא אֵלֶּה לֵּילּוֹ וְקָם:

[illegible]

רשופתה (נמ') כי נהרה אלא אימא אינה
אלא כשופעת תנו רבנן 'חוקה כנות ישראל'
עד שלא הגיעו לפרקן הרי הן בחזקת מדרה
ואין הנשים בודקות אותן משהגיעו לפרקן
הרי הן בחזקת מימאה ונשים בודקות אותן
רבי יהודה אימר אין בודקין אותן ביד מפני
שמעוותות אותן אלא סכות אותן בשמן
מבפנים ומקנחות אותן מכרזין והן נבדקות
מאליהן : רבי יוסי אומר מעוברת וכו' : תני
תנא קמיה דר' אלעזר רבי יוסי אומר מעוברת
ומניקה שעברו עליה נ' עונות דיה שעתה
א"ל פתחת בחדר וסיימת בחדא רלמא
מעוברת והיא מניקה קאמרת ומילתא אנב
אורדיה קמ"ל דימי עיבורה עולין לה לימי
מניקותה וימי מניקותה עולין לה לימי עיבורה
כתנאי *ימי עיבורה עולין לה לימי מניקותה
וימי מניקותה עולין לה לימי עיבורה כיצד
הפסיקה שחים בימי עיבורה ואחת בימי
מניקותה שחים בימי מניקותה ואחת בימי
עיבורה אחת ומחצה בימי עיבורה ואחת
ומחצה בימי מניקותה מצטרפות לג' עונות
בשלמא ימי עיבורה עולין לה לימי מניקותה
משכחת לה דקמניקה ואולא ומיעברה אלא
ימי מניקותה עולין לה לימי עיבורה היכי
משכחת לה איבעית אימא בלידה יבשתא
ואיבעית אימא דם נדה לחוד ודם לידה לחוד
ואיבעית אימא תני חרא : כמה אמרו דיה
שעתה וכו' : אמר רב "אכולו ושמואל אמר
ל"ש אלא בתולה ווקנה אבל מעוברת ומניקה
דיין כל ימי עיבורן דיין כל ימי מניקותן וכן
אמר ר' שמעון בן לקיש אכולו ורבי יוחנן
אמר לא שנו אלא בתולה ווקנה אבל מעוברת
ומניקה דיין כל ימי עיבורן דיין כל ימי
מניקותן כתנאי מעוברת ומניקה שהיו
שופעות

עבודה ואחת ימי מניקותה
במחלוקת הפסקת העונות הללו:
אם הייתה מניקה ונמנעה ו
והשלימה ימי עבודה: אלא
משבתה לה. דלמה ולא חזרה

מי מניקותה ולא יחסימי ימי מניקותה עליה לה לימי עיבורה דרמאה פעם ראשונה ושניה הוצקה רואה. וקנה נמי כיון דל מעוברת ומניקה. ודאי דמיה מסולקין ואפילו לא נסתלקו

יה מה בין זו לנחמה שדמיה טהורין
 בין עד שחמיה המכה דחליקין בנחמין
 ש שדמיה טהורין כל לילה הראשונה
 (פס:) (ב) וכולהו ק"ל דכל זמן שדמיה
 טהורין אין לה כחם דקמין ב' האשה
 (לקמן דף פ.) ושזין שחלה בשומרת
 יום כגד יום בראשון שלה ובנחמיה
 שדמיה טהורין (ג) מהמחם שמעיה
 דאין לה כחם ושע"ג דרלחה פתם
 אחת דלא מפלגינן בין הגיע זמנה ללא

הגיע בין שרצתה פעם אחת בבית
אביה שהיא אחת מן הבנות שדמיה
טורחין והא הכא דלילו חזו צביה
מראה מדמה מסתמאה מעת לעת והגיע
ומנה לראות ורצתה בבית אביה אפילו
הי לא טעמאמין כתמה ומ"ש שן מהא:
וז שירפה מצרי. בחולה שדמיה טורחין
שרף שלה מצוי מחמת צבולים היכל
כתמה טורח דלמין בדם חובלין: וכן
אין שירפה מצרי. לנאורה ולחלות זו:
ורקה ומדסה בשוק טורח. בגון
נראה רוקה בצוק וקין לו שדקס לם
שרמה"ל פעמים וקין לו יודעים אכן
גדה היא אם לאו תפסיחא לא מחמיט

לֹה כִסְפֹךְ הַרוֹקֵץ הַזֶּה וְלֹה הַחוֹמָה
רוּחָה: וְלֹא יִדְעֶנָּה בְּר'. עוֹלָם הוּא
דְּקֹאֲמֵר לֹה יִדְעֶנָּה אִי אִ"ר יוֹחֲנָן
מִסְקֵנָה דְּהֵא מִילְתָּא דְּקֹאֲמֵר כְּתוּבָה
נְמִי טַהוֹר מִדַּעְתֵּיהּ וְאוּ מִשְׁמִיָּה דִּר"ש
נְמִי וְהוֹלֵדֵק כְּרוּחָה וּמִדַּעְתָּה: דְּבִרְיוּ וְשִׁמְלָה
אֶחָד בְּמִקְוֵם שְׂרִיפ. אִי אֲמֵר לֵבָא וְכִסְמֵה
נְמִי טַהוֹר מִשְׁמִיָּה דִּרְבִּי הוּא חוֹקִיָּה
דְּאֲמֵר לְעִיל 101 טוֹמֵא אֶחָד בְּמִקְוֵם שְׂרִיפ
דְּהֵא פְלִיג עֲלֵיהּ ר' יוֹחֲנָן לְעִיל מִלְבִּיָּה
וְחוֹזֵין דְּקֹאֲר ר"ש כּוּזִיָּה: הִ"ג אֲמֵרוּ
כִּר"ש בֵּן הַיְּהוּדָק. כְּשֵׁמוֹ שֶׁל ר"ש בֵּן
וְהוֹלֵדֵק וְהוּא חוֹקִיָּה אֶחָד בְּמִקְוֵם ב' ¹⁰²
וְשִׁמְלָה הֵלֶכֶת כִּר' יוֹחֲנָן: אֵינָה רְאוּיָה
אֲחָת. לְחַסְמוֹק כְּרוּחָה וְהִיא שְׂמֵחָה עַד
שֶׁתִּפְסָק וּמִזּוֹר וּמִרָחֵל שְׂמִי רְאוּיָה:
וְלֹא מִבְּעִיָּא פּוֹסֶקֶת. וּמִחֲרַט וְרוּחָה:
וְשׁוּפֻעַת כָּל שְׁבָעָה. קָמִי מִכָּאן אֲפִילוּ:

מדלפת. טיף חסר טיף: אינה כדורא.
דמשמע דלפילו כראיה אחת אינה
חשובה: אלא כפוסקים, והוא לה רזיות
טובא והזקקה רזאה ולכשפסקו
ותחזור ותראה כמטמאה מעת לעת.
ופרכינן מכלל דשופעת דלמר לעיל
אינה אלא רזאה אחת היינו דשופעת כי
נהרא בנתיבי כיון דמדלפת אינה חשובה
שופעת וא"ל ברוח שופעת כמעט כל
שבעה ושי: בחזקת טומאה. כלומר
בחזקת דמים נזרים בהם: שמעויות
אוחן. כלומר מקרטין לה כצפון ומייתו
לה ליד רזאה: במבפנים. שסיכת שמן
מביא הדם אם זמנו הוא: פתחת
בתרי. מעוצרת ומניקה: וסיימת בחדא.
ולקאמר דיה שעתא דין שעטן מיבעי
ליה: מעוצרת והיא מניקה. שזלד
עוצרה ומניקתו וא"נ מניקה ומתעברה
והוא הדין למעוצרת גרידתא והא
דנקט מעוצרת והיא מניקה לומר לך
שמטריפין ימי מניקה לימי עיבורה
לג' עונות כגון שהפסיקה שמים בימי
לולך דכתיב משמע מעוצרת והיא מניקה
לימי עיבורה עולין לה לימי מניקתה. כגון
סיקה מחלת עונה קלמ בימי מניקתה
מניקתה עולין לה לימי עיבורה היכי
ואתא דס בלדיה וממא שלא עברו עליה
וילדה. ד' נשים כולוה קמי לה דבשמי
חזקא תרי זמני אחר ג' עונות אישכח
ולמן מסתלקין והולכין אל מדרי: בריך:
שופעת

(ס"י) כבר התחילה לראות
דם עמא וחזקה מן
העמא והבטולה אין
שירסה מאי. ערוך ערך
שרף ג'

מוסף רש"י
 ימי עיבורה עולין
 לה. אמרין משנבר
 ומתקם שצברו עליה
 ג' עוטה ורפסה דיה
 שפחה, עולין לה,
 כלומר מאטרפסין ימי
 מניקותה, כגון היתא
 מניקה והחליטה לפסוק
 ותפגרה והשלימה ג'
 עוטה, מאטרפסין ימי
 עיבורה ימי מניקותה
 (לקמן לו.).

דגרות הב"ח
(א) רש"י ד"ה ממקור
וסי' ונכולהו ק"ל ;
(כ) בא"ד שדמים קטירים
שמעיק כז"ל וסיבת מהתם
נמחק :

גליון הש"ס
תום' ד"ה דהויא וכו'
ויל' דרוב פעמים,
פי' סוסה כו פ"ט
תד"ס אליבא *

[illegible]